

www.krasp.org.pl

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodnicząca:

prof. dr hab.
Katarzyna Chałasińska-Macukow
Rektor
Uniwersytetu Warszawskiego
rektor@adm.uw.edu.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
fax: 22 55 24 000
krasp@adm.uw.edu.pl

Dokument nr 36/V
Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich

**Uchwała Zgromadzenia Plenarnego KRASP
z dnia 6 maja 2010 r.
w sprawie przyjęcia dokumentu
*Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-2020 - projekt środowiskowy***

Zgromadzenie Plenarne Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP), obradując wspólnie z Konferencją Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych (KRePSZ), będącą zbiorowym członkiem stowarzyszonym KRASP, nawiązując do treści wcześniejszych dokumentów przyjętych w bieżącej kadencji, a zwłaszcza:

uchwały Prezydium KRASP z dnia 12 września 2008 r., apelującej o podjęcie działań zmierzających do opracowania strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce i proponującej, aby przygotowanie takiego dokumentu powierzyć zespołowi działającemu w ramach Fundacji Rektorów Polskich; uchwały Zgromadzenia Plenarnego KRASP z dnia 5 czerwca 2009 r., postulującej opracowanie strategicznego planu przyszłych reform w szkolnictwie wyższym, stanowiących element procesu modernizacji kraju i zapowiadającej przedłożenie przed końcem 2009 r. przez KRASP wspólnie z partnerami konsorcjalnymi Rządowi RP oraz opinii publicznej projektu strategii rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 r.,

z satysfakcją stwierdza, że zainicjowany przez KRASP proces opracowania i poddania debacie publicznej środowiskowego projektu takiej *Strategii* został zakończony.

Zgromadzenie wysoko ocenia sposób zrealizowania tego przedsięwzięcia, odnotowując, że:

prace nad projektem były prowadzone w imieniu konsorcjum składającego się z Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (w tym Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych), Fundacji Rektorów Polskich oraz Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, reprezentującego ogromną większość polskich uczelni publicznych i niepublicznych; Komitet Sterujący, nadzorujący działania mające na celu przygotowanie projektu *Strategii*, w dn. 16 listopada 2009 r. przyjął opracowanie *Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-2020 - projekt środowiskowy* oraz towarzyszące mu wydawnictwo *Polskie szkolnictwo wyższe - stan, uwarunkowania, perspektywy* jako opracowania spełniające wymagania i kryteria metodologiczne, merytoryczne i profesjonalne; podczas nadzwyczajnego posiedzenia Zgromadzenia Plenarnego KRASP w dn. 2 grudnia 2009 r. ww. opracowania zostały przedstawione publicznie, a następnie przekazane Prezesowi Rady Ministrów;

opracowany projekt *Strategii* został poddany szerokim konsultacjom środowiskowym, prowadzonym z udziałem interesariuszy zewnętrznych, obejmującym ponad 40 prezentacji i debat publicznych, które odbyły się w ciągu kilku ostatnich miesięcy w kilkunastu ośrodkach akademickich; sformułowane w trakcie konsultacji projektu *Strategii* różnorodne opinie i oceny - w tym także krytyczne, wynikające m.in. ze zróżnicowanych interesów różnych typów uczelni i różnych grup osób w środowisku akademickim - znalazły odzwierciedlenie w zbiorze protokołów i opinii, stanowiącym suplement do wcześniej przedstawionych dokumentów, który powinien zostać wykorzystany w dalszych pracach nad *Strategią*.

www.krasp.org.pl

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich

Przewodnicząca:

prof. dr hab.
Katarzyna Chałasińska-Macukow
Rektor
Uniwersytetu Warszawskiego
rektor@adm.uw.edu.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
fax: 22 55 24 000
krasp@adm.uw.edu.pl

Projekt środowiskowy *Strategii* zachowuje właściwą równowagę między nowoczesnością w sferze zarządczej a przywiązaniem do cenionych przez środowisko akademickie tradycyjnych wartości uniwersyteckich. W odniesieniu do uczelni oznacza to autonomię ale i odpowiedzialność, samorządność a zarazem zdolność do adaptacji, decentralizację i samoregulację, misyjność a zarazem kreatywność. Takie podejście, uwzględniające zakorzenione w tradycji akademickiej wartości, harmonizowane z wymogami efektywności działania uczelni, powinno stanowić podstawę kształtowania systemu szkolnictwa wyższego, obecnie i w przyszłości.

Zgromadzenie Plenarne KRASP z udziałem KRePSZ, po zapoznaniu się z uchwałą Komitetu Sterującego z dnia 30 kwietnia br., zawierającą wysoką ocenę sposobu przeprowadzenia debaty publicznej, przyjmuje projekt środowiskowy *Strategii* wraz z suplementem podsumowującym wyniki konsultacji społecznych, z uwzględnieniem uchwały Konferencji Rektorów Uczelni Artystycznych z dn. 26 kwietnia 2010 r.

Zgromadzenie uznaje, że projekt środowiskowy stanowi właściwą podstawę do przygotowania projektu narodowej strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce oraz zwraca się do Rządu RP o niezwłoczne podjęcie prac nad taką strategią.

Nawiązując do uchwały Komitetu Sterującego, Zgromadzenie Plenarne KRASP z udziałem KRePSZ postuluje, aby projekt środowiskowy *Strategii* został przedłożony, w celu nadania mu ostatecznego kształtu, Rządowi oraz przedstawicielom wszystkich głównych podmiotów życia społecznego i politycznego kraju. Doprowadziłoby to do traktowania wdrożenia strategii rozwoju szkolnictwa wyższego jako zadania stojącego przed całym narodem.

Zgromadzenie wyraża podziękowanie Fundacji Rektorów Polskich, a także autorom projektu środowiskowego *Strategii*: członkom zespołu wykonawców, autorom ekspertyz, autorom raportów szczegółowych, recenzentom i konsultantom indywidualnym oraz konsultantom społecznym, za ich wkład w realizację przedsięwzięcia. Szczególne podziękowania Zgromadzenie składa prof. Jerzemu Woźnickiemu za zaangażowanie i wkład autorski oraz wysiłek włożony w kierowanie pracami nad przygotowaniem projektu *Strategii*, a także w jego konsultowanie w środowisku akademickim.

Przewodniczący KRePSZ

prof. dr hab. Andrzej Kolasa

Przewodnicząca KRASP

prof. dr hab. Katarzyna Chałasińska-Macukow

Uchwała nr 3/2010

z dnia 26 kwietnia 2010 roku.

w sprawie: opracowania Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego 2010 - 2020. Projekt środowiskowy

Działając na podstawie art.1 ust. 3 pkt. 2 i 3 Regulaminu KRUA, Konferencja podjęła wspólne stanowisko o następującej treści:

1. Konferencja Rektorów Uczelni Artystycznych wysoko ocenia wartość *Strategii...*, z uznaniem i akceptacją odnosi się do wielu zawartych w niej diagnoz oraz propozycji rozwiązań
2. Konferencja Rektorów Uczelni Artystycznych w sposób szczególnie dogłębny dokonała analizy miejsca, jakie *Strategia* wyznacza szkolnictwu artystycznemu w przyszłym systemie szkolnictwa wyższego. Konferencja z ubolewaniem stwierdza, że rozwiązanie tego problemu jest sprzeczne z oczekiwaniami naszego środowiska, bowiem przyjęto je bez uwzględnienia jego opinii, racji i potrzeb. W tym stanie rzeczy, Konferencja jednomyślnie stwierdza, że warunkiem jej pełnego poparcia jest dokonanie korekty, której wynikiem będzie zachowanie dotychczasowego nadzoru ministra właściwego dla spraw kultury i dziedzictwa narodowego nad szkolnictwem artystycznym.

U z a s a d n i e n i e

W zespole pracującym nad przygotowaniem *Strategii*, nie uczestniczył przedstawiciel szkolnictwa artystycznego. Uważamy to za decyzję błędną, niewytłumaczalną i owocującą złymi skutkami. Stanowimy część systemu szkolnictwa wyższego w Polsce, nasi reprezentanci wchodzi w skład wszystkich jego organów przedstawicielskich. Jesteśmy wprawdzie częścią liczbowo niewielką, gdy brać pod uwagę liczbę studentów i nauczycieli, jednak 18 uczelni, prowadzących ponad 20 kierunków kształcenia, to poważny element systemu. Nasza nieobecność w zespole zrodziła fałszywe rozpoznania, wynikające z niepełnej wiedzy o rzeczywistych problemach i potrzebach.

Strategia zmienia dotychczasową zasadę nadzoru nad szkolnictwem artystycznym, podporządkowuje je ministrowi właściwemu ds. szkolnictwa wyższego, który jedynie w sprawach „branżowych” działałby w porozumieniu z ministrem resortowym (s. 99 i 100). To rozwiązanie pozbawione jest jakichkolwiek podstaw i argumentów, oparte zostało na gołosłownych, za to sformułowanych w sposób kategoriyczny, niby-uzasadnieniach Zdaniem autorów

obecny podział nadzoru - 1) nie ma uzasadnienia merytorycznego; 2) prowadzi do sytuacji systemowo nielogicznych. Prawda jest inna.

Budując nową logikę systemu, *Strategia* pomija, a przez to unicestwia, wypracowaną logikę systemu kultury polskiej oraz całości szkolnictwa artystycznego w państwie. To szkolnictwo kształci dla sfery kultury i sztuki, z tej sfery rekrutują się pedagodzy (w lwiej części - artyści), do niej wchodzi i znajdują miejsca pracy absolwenci. Ten obieg był i jest systematycznie weryfikowany, przynosi dobre rezultaty, umożliwia prowadzenie spójnej - bo pozostającej pod konstytucyjnie właściwym nadzorem - polityki kulturalnej państwa. Całość szkolnictwa artystycznego jest również ukształtowanym łańcem systemowym: składa się ze szkolnictwa podstawowego, średniego i wyższego. Nie ma żadnych racjonalnych przyczyn, by z tego łańca oderwać jedną, istotną (przygotowanie kadr) część, po to by budować inny łańce.

Uzasadnieniem merytorycznym obecnego rozwiązania jest stan wyższego szkolnictwa artystycznego i osiągnięty poziom. W okresie minionego piętnastolecia jego baza zwiększyła się o 100%. Szkoły pracują w obiektach nowych bądź specjalnie przystosowanych. Każda uczelnia teatralna ma profesjonalną scenę, uczelnie muzyczne - sale koncertowe, plastyczne - pracownie tradycyjne, medialne, nowych mediów. Powstały centra nauki i sztuki, dydaktyki nowych mediów, sztuk użytkowych. Wyposażenie z reguły nie odbiega od europejskich standardów. Mogło tak stać się dzięki panowaniu ministra nad jednorodną, niezbyt rozbudowaną całością, bowiem to umożliwia politykę inwestycyjną - zwłaszcza okresowe kumulowanie środków na wybrane zadania, pozornie „kosztem” części uczelni. Pozornie, gdyż w istocie są to długofalowe plany rozwoju, w których każdy element całości ma swoje miejsce i kolejność oraz - co ważne - ma poczucie bycia w spójnym, kierowanym wspólnym interesem, zbiorze. Podkreślić trzeba, że tak sterowany rozwój dokonuje się od kilkunastu lat - zanim jeszcze zrodziła się możliwość korzystania ze środków europejskich. Poziom uczelni artystycznych znajduje miarę w wynikach kontroli zewnętrznych - to one uzyskują największą liczbę wyróżnień PKA, to one są najlepiej oceniane za stworzenie i wdrożenie krajowych ram kwalifikacji. O sprawności zarządzania i prawidłowej gospodarce świadczą wyniki postępowań NIK (niejednokrotnie finalizowanych wyróżnieniem) oraz izb skarbowych.

Przywołane tu wybrane fakty układają się w rozumną całość. Ona jest najważniejszym argumentem - każe dostrzec logiczne i merytoryczne uzasadnienie dla utrzymania dotychczasowej zasady nadzoru, a w konsekwencji potwierdzić rzeczywiste podstawy stanowiska KRUA, wyłożonego na wstępie.

Przewodniczący KRUA

Prof. Grzegorz Chojnacki

